

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-56/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Kristine Senjak Krunić, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja NA, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 30. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika, KLASA: UP/II-008-07/25-01/1172 URBROJ: 401-01/05-26-4 od 18. veljače 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbija se kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv točaka 1., 2. i 4. izreke rješenja Primorsko-goranske županije, KLASA: UP/I-008-01/25-01/23 URBROJ: 2170-01-01/2-25-1 od 6. studenog 2025.
2. Tim prvostupanjskim rješenjem odbijen je zahtjev tužitelja u dijelu u kojem su zatražene informacije, odnosno službeno očitovanje na temelju kojeg pravnog akta ili očitovanja je školski odbor konstituiran i donosi odluke prije imenovanja svih članova osnivača (točka 1.), zatim je li odluka o imenovanju donesena retroaktivno, odnosno s ciljem naknadnog legaliziranja već održanih sjednica i odluka donesenih u razdoblju prije tog datuma (točka 2.) te je li prema tumačenju upravnog odjela, konstituiranje školskog odbora moguće bez imenovanja svih članova predviđenih zakonom i statutom škole te je li većina ostvariva računanjem broja neimenovanih članova što je protivno članku 50. Statuta Primorsko-goranske županije i članka 52. Zakona o sustavu državne uprave (točka 4.).
3. Tužitelj je tužbom protiv rješenja tuženika pokrenuo upravni spor smatrajući da je doneseno u suprotnosti s odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13., 85/15. i 69/22. dalje ZPPI) i Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09. i 110/21.) te pravom stanju stvari. Ističe da suprotno navodima tuženika, on nije zatražio stvaranje novih informacija niti izradu pravnog tumačenja, već pristup postojećim informacijama koje se nalaze u posjedu

tijela javne vlasti. Pojašnjava da je zatražio konkretne akte, odluke, datume i način postupanja tijela odnosno podatke, koji su nužno evidentirani kroz službene dokumente, zapise ili druge oblike zabilježenih informacija u okviru redovnog djelokruga rada tijela. Okolnost što bi tijelo javne vlasti, radi postupanja po njegovom zahtjevu, trebalo izvršiti uvid u vlastite evidencije, izdvojiti određene podatke ili ih sistematizirati, ne predstavlja stvaranje nove informacije u smislu ZPPI-a, već redovito postupanje po zakonito podnesenom zahtjevu. Ističe da je tuženik rješenjem povrijedio zakon na njegovu štetu odbijanjem njegovog zahtjeva bez stvarne provjere činjeničnog stanja i bez ozbiljnog omogućavanja pristupa postojećim informacijama, što je u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske, ZPPI-om i standardima Europskog suda za ljudska prava. Predlaže da se u daljnjem tijeku postupka provede dokaz njegovim saslušanjem i uvid u spis upravnog postupka koji je prethodio donošenju rješenja tuženika, a na okolnosti navoda koje je iznio u tužbi. Također, predlaže poništenje rješenja tuženika i prvostupanjskog tijela uz naknadu troškova upravnog spora.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja te sadržajno iznosi navode koji ne odgovaraju spisu predmeta, na što upućuje i tužitelj svojim podneskom od 5. lipnja 2026. Međutim, tuženik, unatoč dostavi podneska tužitelja, nije dostavio odgovor na tužbu koji se odnosi na predmet ovog upravnog spora.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Odlučujući o tužbi u granicama tužbenog zahtjeva, pri čemu Sud nije vezan razlozima tužbe sukladno odredbi članka 47. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 36/24. dalje ZUS), ocjenjuje se da tužbeni navodi nisu doveli u sumnju zakonitost rješenja tuženika.

7. Analizirajući činjenice i okolnosti konkretnog slučaja na temelju uvida u spis predmeta, Sud nalazi da je tuženik osporeno rješenje utemeljio na dokazima i činjenicama koji su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđeni, nakon čega je, pravilnom primjenom odredbe članka 23. stavka 6. točke 4. ZPPI-a, osnovano zaključio da je tužitelj zatražio podatke koji nisu informacija u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a.

8. Naime, informacija, u smislu spomenute odredbe, je svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti;

9. Slijedom citirane zakonske odredbe, Sud prihvaća stav tuženika da se upiti koji se ne odnose ni na kakav dokument, zapis, registar ili dosje, već se pitanjima traži tumačenje odredbi zakona i akata koji uređuju konstituiranje i donošenje odluka Školskog odbora glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova, Rijeka, ne traži informacija koju je tijelo javne vlasti dužno pružiti korisniku prava na informacije, jer se takvi upiti ne mogu smatrati zahtjevom za dostavu informacije iz članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a. Takav stav izražen je i u presudi poslovni broj: Us II-595/19 od 13. veljače 2020. godine.

10. Štoviše, sukladno odredbi članka 18. stavak 5. ZPPI-a, tijelo javne vlasti izrijeckom je oslobođeno obveze davanja tumačenja propisa ili izrade informacije koju ne posjeduje.

11. Prema podacima spisa predmeta tužitelj je zahtjevom za pristup informaciji u kojem postavlja pitanja o konstituiranju i načinu donošenja odluka Školskog odbora glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova, zapravo tražio tumačenje propisa, točnije odredbi o nadležnosti školskog odbora iz Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi („Narodne novine“, broj: 87/08., 92/09., 86/09., 92/10., 105/10., 90/11., 5/12., 16/12., 86/12., 94/13., 152/14., 7/17., 68/18., 98/19., 64/20., 151/22., 155/23. i 156/23.) i njegovog djelokruga iz Statuta Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova, pa je tuženik u osporenom rješenju pravilno ocijenio da se zahtjevom ne traži informacija kakvu ima u vidu odredba članka 5. stavak 1. točka 3. ZPPI-a, već da se traži tumačenje propisa koji su javno objavljeni bilo u službenom glasilu Republike Hrvatske, kada je riječ o zakonu ili na internetskim stranicama Primorsko-goranske županije i navedene Glazbene škole, kada je riječ o drugim općim aktima.

12. Stoga Sud ocjenjuje da je tuženik pobijeno rješenje utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene te je pravilnim tumačenjem mjerodavnog materijalnog prava osnovano ocijenio da prvostupanjsko tijelo ne posjeduje informacije na kojima tužitelj ustraje za što je iznio valjane i dostatne razloge, koje prihvaća i ovaj Sud.

13. Odbija se dokazni prijedlog tužitelja za njegovim saslušanjem na okolnosti navedene u tužbi obzirom da je izvođenje predloženog dokaza suvišno, kraj dokaza koji već prileže spisu i daju pouzdanu osnovu za donošenje pravilne i zakonite odluke.

14. Sud nalazi neosnovanim i zahtjev za naknadu troškova ovog upravnog spora, jer, sukladno članku 147. stavku 1. ZUS-a, stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora pa, kako je tužba tužitelja odbijena, odbijen je i zahtjev za naknadu zatraženih troškova.

15. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. i članka 148. stavka 4. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 30. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća
Kristina Senjak Krunić, v.r.